

Advokatfirmaet
Tommy V. Christiansen

Tommy V. Christiansen (H)
Niels Kaiser (H)
Lars Henriksen (H)
Torben Bagge (H)
Michael Juul Eriksen (H)
Leo Jantzen (H)
Morten Breum-Leer (L)
Troels Lind Pedersen (H)
Christian Falk Hansen (L)
Lars Mumm (H)
Anders Rynkebjerg (L)
Rune Tarnø (L)

Sendt pr. e-mail den 3. december 2007

Skatteudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Bodil D. Christiansen (L)
Kåre Pihlmann (H)
Mette Hedegaard Flø (L)
Karin Larsen (L)
Henriette Lied Viskinge Jensen (L)
Mikael Skjødt (L)
Jakob Nygaard Andersen
Henrik Dupont Jørgensen (H)
Rasmus Gørup Christiansen
Ronnie Varberg
Jan Schneider (L)
Bertil Jacobi (H)

Dato: 03. 12.2007

J.nr.: 70833

Sekr.: ASC

Vedr.: Lovforslag L-13 (FT 2007/2008, 2. samling) om ændringer i de dansk-franske beskatningsregler og bemærkninger om utilsigtede virkninger af en mulig opsigelse af den dansk-franske dobbeltbeskatningsaftale.

Undertegnede har i 30 år beskæftiget mig med danske virksomheders og danske personers forhold i Frankrig, og har især i de senere år en betydelig erfaring herom både som følge af voksende handel og som følge af, at langt flere danskere end tidligere har fået mulighed for at erhverve fast ejendom i Frankrig.

Hermed skal jeg tillade mig at bede Folketingets Skatteudvalg om at genoverveje forslaget om at opsigte den dansk-franske dobbeltbeskatningsoverenskomst, samt om at ændre skatteforslaget i anledning af, at det kan få utilsigtede tilbagevirkende følger.

Århus

Frichsparken, Søren Frichs Vej 42A
DK 8230 Åbyhøj - Århus
Telefon +45 7011 0800 · Fax +45 7011 0801
www.tvc.dk · tvc@tvc.dk

København

H.C. Andersens Boulevard 37, 4.
DK 1553 København V
Telefon +45 7011 0800 · Fax +45 7011 0801
www.tvc.dk · tvc@tvc.dk

• Roskilde

Københavnsvej 69
DK 4000 Roskilde
Telefon +45 7011 0800 · Fax +45 4640 4408
www.tvc.dk · tvc@tvc.dk

I En ganske utilsigtet virkning af en mulig opsigelse af overenskomsten

Det er ikke nævnt i motiverne til forslagene, at man kommer til at ramme formentlig hundredvis af danske virksomheder eller selskaber, som har fast ejendom i Frankrig, med en årlig fransk skat på 3 % af ejendommens værdi, hvis overenskomsten opsiges.

Det hedder i artikel 990 D i Code Général des Impôts, "CGI":

« Les personnes morales qui, directement ou par personne interposée, possèdent un ou plusieurs immeubles situés en France ou sont titulaires de droits réels portant sur ces biens sont redevables d'une taxe annuelle égale à 3 % de la valeur vénale de ces immeubles ou droits.

Est réputée posséder des biens ou droits immobiliers en France par personne interposée, toute personne morale qui détient une participation, quelles qu'en soient la forme et la quotité, dans une personne morale qui est propriétaire de ces biens ou droits ou détentrice d'une participation dans une troisième personne morale, elle-même propriétaire des biens ou droits ou interposée dans la chaîne des participations. Cette disposition s'applique quel que soit le nombre des personnes morales interposées. »

Lovens baggrund er, at man ønsker at begrænse virkningen af, at en ejendom skifter ejer ved overdragelser af selskabsandele i andre lande, uden at der registreres og betales afgifter i Frankrig ved ejerskifte af en fransk ejendom.

Har et selskab fast ejendom i Frankrig, er det omfattet af denne 3 % skat, hvis dets (endelige fysiske) ejere har bopæl i udlandet.

Der er dog den meget væsentlige undtagelse for denne skat, at den ikke pålægges i det omfang, de enkelte ejere har bopæl er i et land, der har en overenskomst med Frankrig, der tillader gensidig udveksling af kontrollovsoplysninger; jf. artikel 990 E:

"La taxe prévue à l'article 990 D n'est pas applicable :

....

2° Aux personnes morales qui, ayant leur siège dans un pays ou territoire ayant conclu avec la France une convention d'assistance administrative en vue de lutter contre la fraude et l'évasion fiscales, déclarent chaque année, au plus tard le 15 mai, au lieu fixé par l'arrêté prévu à l'article 990 F, la situation, la consistance et la valeur des immeu-

bles possédés au 1er janvier, l'identité et l'adresse de leurs associés à la même date ainsi que le nombre des actions ou parts détenues par chacun d'eux ;

....

7° Aux sociétés de placement à prépondérance immobilière à capital variable régies par les articles L. 214-89 et suivants du code monétaire et financier qui ne sont pas constituées sous la forme visée à l'article L. 214-144 du même code et aux autres personnes morales soumises à une réglementation équivalente établies dans un autre Etat ou territoire ayant conclu avec la France une convention fiscale qui contient une clause d'assistance administrative en vue de lutter contre la fraude ou l'évasion fiscale. »

Jeg har i en lang årrække hvert år i konsekvens af denne franske lovgivning inden den 15. maj indgivet en lang række 3 % erklæringer for ejendomme, ejet af selskaber med danske ejere. Disse personer har herefter ikke skullet betale denne helt specielle franske skat eller årsafgift på deres ejendom i Frankrig.

Fjerner man ved Danmarks ensidige opsigelse denne undtagelse, vil alle danske virksomheder, institutioner, foreninger mv., og privatejede selskaber, som har fast ejendom i Frankrig, blive ramt af en årlig fransk afgift på 3 % af ejendommens værdi. Dette vil meget vel kunne medføre, at virksomheder må opgive den franske ejendom, og at fagforeningers, pengeinstitutters og virksomheders ferieejendomme i Frankrig, der er til rådighed for medlemmer eller ansatte, ligeledes bliver nødt til at afhænde ejendommen.

Mit forslag er, at man – hvis en opsigelse virkelig ikke kan undgås, hvilket Danmark under alle omstændigheder må gøre sit yderste for at forsøge – i hvert tilfælde samtidig sikrer sig, at det franske udenrigsministerium og skatteministerium indgår en særlig overenskomst om, at begge lande, også Danmark, fremover i hidtidigt omfang vil modtage og behandle begæringer fra det andet land om bistand til kontrollovsundersøgelser i skatte- og skattestraffesager.

II Utilsigtede virkninger af lovforslaget om ejendomsværdibeskatning af danskeres ejendomme i Frankrig.

Alt efter hvad der ved det foreliggende lovforslag skal forstås som ejerskab eller køb af en fast ejendom i Frankrig, skal der herved fremhæves en række efter min opfattelse ganske utilsigtede virkninger af forslaget.

Dette skyldes, at franske ejendomme er omfattet af franske skifte-, arve- og arveafgiftsregler i tilfælde af en ejers død, og at den franske arveret er fundamentalt forskellig fra dansk arveret, særligt med hensyn til en længstlevende ægtefælles eller samlevers retsstilling. Blandt andet kan en ægtefælle ikke henses i uskiftet bo i Frankrig, tvangsarvereglerne for børn er meget stærke, og stedbørn anses som fuldstændig fremmede.

Er arveerhvervelse et køb som skal omfattes af loven, vil den få tilbagevirkende kraft for en lang række familier, som ikke har haft en chance for at undgå den kommende ekstraskat.

Eksempel 1

Et ægtepar med fælleseje og tre fællesbørn har en ejendom i Frankrig. Manden dør. Hustruen kan ikke henses i uskiftet bo, men skal efter fransk ret skifte, og hun kan højst arve en fjerdedel af mandens bodel.

Hvis det anses som ejerskifte, at hun arver denne fjerdedel, og at de tre børn tvangsarver hver sin fjerdedel, er det en lovgivning med tilbagevirkende kraft, dersom de efterladte udover at miste faderen og dennes bidrag til familiens underhold skal "straffes" med at skulle betale en hidtil ikke eksisterende yderligere ejendomsværdiskat til Danmark.

Eksempel 2

Et ægtepar med børn – fælles eller af flere ægteskaber – har købt en fransk ejendom i det franske familieinteressentskab, det såkaldte SCI selskab (Société Civile Immobilière).

Et SCI er en meget almindelig anvendt form for ejendomsejerskab i Frankrig. Det er som andre interessentskaber ikke et selvstændigt skattesubjekt, så længe det ikke driver erhvervs-

virksomhed, og det er ikke dets formål, som derimod er en praktisk ramme for et familiefritidshus. Manden dør, og hustruen og fællesbørnene overtager hans andel som arvinger efter lov eller testamente. Den merværdi af ejendommen, som de herved erhverver, vil indeholde en vis forøgelse af de efterlades ejerskab.

Skulle de betale ejendomsværdiskat af den brøkdel, som de herved efter arvelovgivningen i Frankrig skal overtage, vil det være en tilbagevirkende lovgivning, som også i denne ulykkelige situation vil "straffe" de efterladte, og som de ikke har haft nogen mulighed for at undgå.

Eksempel 3

En familie har to forældre og tre børn. De har i årevis haft et sommerhus i Frankrig. Nu er de gamle trætte af vedligeholdelsesbesvær og børnene har da også i praksis længe taget sig af huset. Derfor vil de gamle foretage en "Donation Partage", som er en almindelig i Frankrig anvendt form for arveforskudsordning, altså et særligt fremrykket skifte af den franske ejendom fra forældre til børn.

Den franske ordning kan kun anvendes, når børnene er omfattet af gaveafgiftskredsen og når arveforskudsordningen omfatter en ubelånt ejendom.

Den kan ikke anvendes ved en ejendom, som har f.eks. kreditforeningslån, da et ejerskifte i så fald anses som gensidigt bebyrdende ("onéreux"). Med andre ord, det er en ren "arvesag", selvom forældrene er i live.

De franske ejerskifteafgifter afspejler denne væsentlige forskel på arve- og gavesager overfor køb af ejendom ved, at afgiften ved arv og gave (non onéreux) kun er 1 % af ejendommens værdi, medens den er 5 % ved køb eller andre gensidigt bebyrdende (onérux) ejerskifter.

Rammer den kommende ejendomsværdiskat nævnte familie, risikerer man at afskære dem fra at anvende en af fransk arverets meget anbefalede ordninger, og dette uden at familien har haft nogen mulighed for at tilrettelægge deres situation forud for den foreslåede lovs danske ikrafttrædelse.

Mit forslag er, at man for at undgå de her påviste tilbagevirkende konsekvenser undtager ejerskifter, som sker inden for den af de danske gaveafgiftsregler omfattede personkreds. Herved kan uskyldige efterladte ægtefæller og børn fortsætte med at eje deres sommerhus, uanset at franske arveregler fører til "ejerskifte". Dette kunne i lovforslaget formuleres som en definition eller en begrænsning af ordet "køb af fast ejendom", som optræder i lovforslaget.

Eksempel 4

To ægtefæller har i begges navn købt ejendom i Frankrig. De skal nu skilles. Den ene udtræder og overlader ved bodelingen sin ejendomsandel i Frankrig til sin ex-ægtefælle alene.

Eksempel 5

Fire familier har købt en ejendom i Frankrig i sameje i et SCI selskab. En af familierne udtræder af samejet på grund af ulykke eller skilsmisse.

I eksempel 4 og 5 bliver de tilbageværende parter ejere af en større del af "deres" ejendom end før.

I Frankrig vil den typiske løsning for skilsmissesagen være en "Licitation", en bodeling, og i samejesagen ved et SCI en kapitalnedsættelse. I disse tilfælde er der ikke nogen 5 % ejerskifteafgift af de overdragne ejendomme.

Mit forslag er, at man søger ordet ejerskifte defineret, således at det svarer til de tilfælde, hvor ejerskiftet af selve ejendommen efter franske afgiftsregler anses som en gensidigt bebyrdende overdragelse med fuld ejerskifteafgift, medens ændringer i ejerskiftet inden for den eksisterende ejerkreds, ikke anses som køb med virkning for ejendomsværdibeskatningen.

III Pensionistbeskatningen

Uanset det forståelige i de ønskede ændringer, og uden at kommentere denne del af lovforslaget nærmere, beder jeg om, at det tages i betragtning, at der kan være ægtefæller, som rammes uskyldigt af de kommende regler.

Som det ofte er forekommende, har den ene ægtefælle en tidligere pensionisttilværelse end den anden. Manden kan typisk allerede være pensionist og flyttet til Frankrig før lovens ikrafttrædelse, medens hustruen først senere skulle følge ham. De har i årevis forberedt dette, og solgt deres fælles danske ejendom, så hun nu bor i en mindre lejebolig, og de har dermed tilrettelagt principperne i deres fremtidige økonomi. Nu kan deres tilværelses fælles fremtid blive kuldkastet som følge af opsplittningen, som kan ramme helt tilfældigt alt efter deres opsparings- og pensionsforhold. Dette har de ikke kunnet forudse.

Mit forslag er, at der gives en dispensationsmulighed i loven, som kan tilgodese enkelte og konkrete utilsigtede tilbagevirkende konsekvenser af den pludseligt indførte pensionsbeskatning for danskere i Frankrig.

IV Lovforslagets ikrafttrædelsesdag

Der har i pressen været nogen usikkerhed med hensyn til, hvilket tidspunkt der skal anses som dagen for et køb af en fransk ejendom.

Så vidt ses kan man imidlertid vistnok anvende de i dansk praksis gældende kriterier for, hvornår en aftale har skattemæssig virkning, typisk fra tidspunktet fra parternes aftale, selvom skødeskrivningen især i Frankrig er en langvarig proces.

Jer har derfor den henstilling, at man ved læsning af en fransk slutseddel ikke tillægger ordene "suspensive betingelser" skattemæssig betydning i sig selv.

Uanset ordet suspensiv er der nemlig i vidt omfang tale om en resolutiv betingelse, som omfatter forhold som, at kommunen ikke udøver forkøbsret, eller at der ikke er pantehæftelser, eller at der er offentlig vejadgang, eller at der ikke er termitangreb og lignende, som er særde-

les formelle krav til skødet, men som for eksempel er uden for parternes indflydelse. En fransk ejendomserhvervelse kan derfor reelt være sket ganske meget tidligere, end man kan få det dokumenteret ved et registreret skøde, nemlig ved en forkontrakt eller en slutseddel.

V Afsluttende kommentar

Afslutningsvis vil jeg som en personlig kommentar til den igangværende lovændring tillade mig at anføre, at det forekommer at være en utrolig uheldig fremgangsmåde til ændring af en måske i visse henseender utidssvarende bilateral aftale mellem to civiliserede lande, at den opsiges af den ene part, i stedet for at den genforhandles og tilpasses nye tider.

Tilgodeser overenskomstbruddet væsentlige danske interesser?

Står der overhovedet så væsentlige interesser på spil for Danmark, at dette fait accompli/overenskomstbrud kan betragtes som politisk og internationalt set rimeligt?

Af forslagens bemærkninger fremgår, at ”En opsigelse vil medføre et merprovenu[...]”, men også, at ”der ikke er holdepunkter for at skønne størrelsen deraf”.

Der foreligger heller ikke noget skøn over, hvad det ville ”koste” at følge den i overenskomsten aftalte forhandlingsprocedure, m.a.o. vente med de nye skatteregler til en ny forhandling har fundet sted. Kan der være en berettiget forventning om ”skatteflugt” til Frankrig? Mere udflytning end der har fundet sted siden 1957?

Under de nødvendige kommende forhandlinger vil Frankrig næppe se med milde øjne på et dansk ensidigt, gennemført og uvarslet brud på aftalen. Frankrig vil selvsagt forlange noget til gengæld eller vælge at fortsætte med at beskatte de danske pensionister som hidtil.

Forslaget tager ikke højde for risikoen for dobbeltbeskatning, såfremt franskmændene nægter at ophøre med at beskatte de danske pensionister. Adspurgt herom har nogen i skatteministeriet fået det besynderlige telefoniske svar ”så kan danskerne jo blot flytte tilbage til Danmark”.

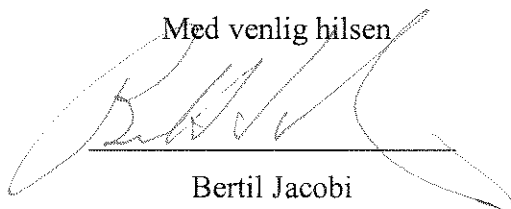
I øvrigt synes risikoen for dobbeltbeskatning at komme i strid med EU's regler om fri bevægelighed over grænserne.

I forvejen er det mit indtryk, at Danmark ikke nyder tilstrækkelig agtelse som nation i Europa, og dette indtryk vil bestemt ikke blive forbedret ved en sådan ensidig gerning.

Jeg henstiller derfor, at man i denne sag foretager en omhyggelig en interministeriel høring med statsministeriet, justitsministeriet og udenrigsministeriet. Samtidig med at man både sikrer sig en formel orientering af Frankrig om disse forslag, og at man optager forhandlinger om realistiske løsninger på det højeste diplomatiske niveau.

Da vi har hørt om disse problemer i alle de 30 år, hvori jeg har arbejdet med dansk-franske relationer, kan det umuligt pludselig være blevet en sag, der skal forhastes igennem, til stor og varig skade for Danmarks anseelse.

Med venlig hilsen

Bertil Jacobi

Advokat (H)

Avocat-Conseil de l'Ambassade de France à Copenhague